

MLADOST

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. ☐ Celoletna naročnina znaša 2 K, posamezne številke po 10 vin. ☐ ☐ ☐ ☐
Uredništvo: Fr. Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). ☐ ☐ ☐ ☐
Upravništvo: Lud. Tomažič, Ljubljana (Katol. tiskarna).

Št. 21.

V Ljubljani, dne 27. novembra 1909.

Letnik II.

Naši cilji in vzori.

Mlačnost.

Mnogo naših odsekov se ustanovi ob precejšnjem navdušenju, s precejšnjim navdušenjem se od početka v njih morda tudi deluje, a polagoma to navdušenje nemalokrat pada in na njegovo mesto se prav nalahko vsede — mlačnost. To se zlasti opaža pri onih odsekih, katerih člani gledajo samo na zunanost, na uniformo in postavljanje, nimajo pa čuta za notranjo poglobitev in oplemenitev, nimajo veselja do resnega dela in organizatoričnega napredka. Fant, ki stopi v organizacijo Orlov, mora biti cel fant — kar se je že tolikrat povdarjalo — in če tudi je bil že pred svojim vstopom pri kakem našem društvu — radi lepšega morda.

Največkrat je vzrok tej mlačnosti lahkomišljenost posameznih članov, pogosto pa tudi zunanje razmere, v katerih se odsek nahaja: pomanjkanje pravega vodstva, pomanjkanje prostorov, telovadnega orodja, malomarnost odborova oziroma vaditeljev, zabavljanje nasprotnikov itd. Zato je predsedstvo

Zveze Orlov kaj modro ukrenilo, da se nov odsek nikjer več ne osnuje, če niso dani vsi pogoji za njegov obstoj in prospevanje.

Dogodi se tudi nemalokrat, da odide vnet in požrtvovalen fant, ki je mnogo delal in se trudil za odsek, k vojakom ali s trebihom za kruhom — v tujino, in ostalim članom hipoma upade pogum, in tavajo okrog kakor ovce brez pastirja, malodušni in obupani. Iz malodušnosti zaide odsek v mlačnost. Ne bilo bi tega, ako bi bili vsi enako prešinjeni s požrtvovalnostjo. Na mesto odišlih bi stopili novi, na mesto teh polagoma novi iz naraščaja, in vrsta bi bila zopet podaljšana. Čim večje so težave, tem večji mora biti pogum; v pogumu se pa zacelijo tudi naše rane.

Nič ni našemu okusu bolj zoprno, kakor mlačna voda; ne moreš je s slastjo zavžiti; izpljuneš jo, prej ko moreš. Kako že pravi sveto pismo? »Ko bi bil vsaj mrzel ali gorak! Ker si pa mlačen, te bom izpljunil iz svojih ust.« Ko bi se po tem ravnali naši odseki! — Zato naših vrst nič tako ne zavira in mrtvi, kakor mlačnost, ki ni nazadnje nič drugega, kakor lenoba. Ni pa brez pomena, da se lenoba prišteva med sedmere poglavitne grehe; kajti iz nje izhaja vse polno drugih napak, posebno

Povest telovadca.

Piše telovadec.

(Konec)

To se je ponavljalo teden za tednom. Hitro je mineval čas. Tedaj smo šele spoznali, da se lahko tudi na pošten način veselimo, ne samo pri polni kupici vina. Lahko rečem, da nisem bil nikdar preje tako vesel, kakor ravno med tovariši.

Naše navdušenje in radost se je pa še povečala, ko smo izvedeli, da bomo tudi mi nastopili pri javni telovadbi v Škofji Loki. Novo življenje se je pričelo med našimi vrstami. Od onega trenutka smo se urili skoro vsak večer. Zdelo se mi je, kakor da bi gledal vojake, ki se pripravljajo na bitko. Ravno tako mrgolenje je bilo v našem taboru — v telovadnici. Tudi pri našem potovanju v omenjeno mesto nismo opustili one vojaške navade. Veselo prepevač smo hiteli k skupni armadi, vseh za pravo in dobro vnetih mladeničev. Toda dolga je bila

pot. Vozili smo se celo noč. Prešlo nam je ves selje. Nekatere je tudi zaspanec premagal. Silno utrujeni smo prišli na kraj zbirališča. Toda nov pogum nas je navdal, ko smo zagledali cele čete bratov, krepkih slovenskih fantov. Čutili smo se del te armade!

Zaigrala je godba in kakor žitno polje se je zamajala cela vrsta ter pričela korakati proti zastavam okrašenemu mestu. Dolge nepregledne vrste telovadcev, razdeljene v posamezne oddelke, so se premikale kakor velik morski val proti mestu. Tedaj so šele videli naši nasprotniki sad naših idej. Onemeli so pred silno, m'ado močjo. Njih zabavljice so jim navadno ostale že v grlu, ali so se pa razbile, kakor morska pena na strmi, skalni pečini. Kako bi se tudi ne! Saj to je bil izbor slovenskega naroda, mož, ki bodo organizirali zadnjo gorsko vas ter jo pridelili mogočni armadi. Tako bode rasla naša moč in vedno nove čete se ji bodo pridruževale. Naj pride potem val, razbil se bode ter odnesel ono, kar je slabo in nestano-

brezbrižnost in neznačajnost, ki sta rodili že toliko žalostnih sadov med našo mladino. Proč torej z mlačnostjo, stran z lenobo iz naših odsekov!

[V čem pa se kaže mlačnost? Morda v slučajni praznoti, slučajni brezupnosti srca, v slučajni onemoglosti volje? Ne. Kajti taki trenutki pridejo lahko tudi najbolj gorečemu in požrtovalnemu Orlu. Pač pa se kaže mlačnost v trajnem pomanjkanju velikodušnih dejanj in čednosti; v trajni površnosti pri spolnovanju dolžnosti, ki jih je Orel svojevolično prevzel ob vstopu v odsek; v trajni brezčutnosti za vse, kar bi odseku utegnilo koristiti in mu povzdigniti ugled. — Mlačen je torej oni Orel, ki je samo toliko časa rad pri odseku, dokler mu ni treba ničesar trpeti in žrtvovati. Hoče biti celo dober Orel, a samo tedaj, če bi to dosegel z lahkoto, brez zvestega spolnovanja pravil, brez premagovanja teh ali onih strasti, brez hrepenenja po vzornosti in popolnosti.

Kako hitro pa tudi mlačnega spoznaš! Nikdar ne govori resno, ampak le v praznih izgovorih. Če ga opomniš na članarino, ki jo je dolžan, dvomljivo zmaje z rameni in se obrne v kot. Če ga dregneš, naj drži v telovadnici red, točnost, snago, ti jo zabrusi nazaj: »To je malenkost!« Če ga posvariš, da se to in to govori o njem, da je malo preveč pil, da je šel povohat med nasprotnike, jo takoj dobiš: »Saj drugi niso tako natančni.« — »Priatelj, trpi ugled odsekov!« — »Kaj? Saj so ljudje navašeni.« — Če mu naročiš, naj hodi malo redneje k telovadbi: »Sem cel dan telovadil na polju, v gozdu; ne morem.« — Ga povabiš k sestanku: »Imam važnejša opravila! Kar boste danes jemali, že vem.« — In na tak ali podoben način dobi mlačnež za vsako stvar in ob vsaki priliki svoj izgovor v opravičbo. Fantje, ali ni res tako?

vitno. Kakor na novo pomlajeno drevo bode potem naša organizacija, drevo, ki je zgubilo suho listje. Naj zabučí vihar. Naših temeljev, naših vzorov in idealov ne bode omajal, odnesel pa bode naše strasti, ki nas ponižujejo in vežejo vedno preveč na ta minljivi svet. Odnesel bode one, ki niso za naše vrste, ki niso prišli med nas kot bratje, ampak kot razdiralci. Bog nas varuj vednih nezadovoljnežev!

Slične misli so mi rojile po glavi med pohodom. Kar me vzdrami povelje: »Postati stoj!« Kakor pribit sem obstal. Bil je sprejem. Veselo so vzklikali meščani, ko so nas zagledali. Toda to me ni bogve kako zanimalo. Hrepenel sem le po tem, kar je prišlo. Po kratkem odmoru smo odkorakali v sredino mesta. Tu je bilo tudi naše dušno in telesno torišče. Tu smo utrjevali naše nazore, tu se nam je odkrivala vzvišenost naših nazorov in puhlost in ničevost nam nasprotnih naziranj. Koliko luči tu, kolika tema tam. Danes zidajo, jutri podirajo. In na tem naj sloni potem naše svetovno naziranje!

Jasno je, da odsek, ki ima več takih članov, nima nikake notranje moči, nikakega odpora proti nasprotnikom, nikake ljubezni do dela, nikakih uspehov, nikakega ugleda. Če je eden, se ga izključi, a če jih je več, bi odsek prejenjal. Tako peša odsek vidno, dokler ne omaga in zaspi. Mlačnost nekaterih članov mu je izžela in izpila življenje.

Mlačnost je torej pogubonosna in nevarna za ves odsek. Pa tudi za posameznika.

Ali se ti ne zdi, da mlačnež pada čezdalje globlje? Hudobija v njem raste ravno zato, ker pojema ljubezen; strasti se budijo in večajo sorazmerno, kakor se ohlaja gorečnost; duševne sile se manjšajo, a duševne težkoče se množe. — Mlačnež je podoben bolniku, ki se mu gabi jed. Samo pogled na jed že bolniku razdraži želodec. Ako ga siliš, je nerad, in vzame čim manj more. Tako tudi mlačen Orel do nobene stvari nima pravega veselja. Vse mu je nekako zoprno. Če ga na podlagi pravil prisiliš, stori vse z nevoljo in čim manj more.

In ali se ti ne zdi, kako hitro postane mlačen Orel sprejemljiv za nasprotne nazore? Kako nevsprejemljiv pa za vse potrebno in koristno, dobro in plemenito?

Kaj se zgodi z ladjico, ki plove proti vetru, če umaknejo brodarji vesla? Čedalje počasneje vozi; obstane; slednjič jo veter drvi nazaj v nasprotno smer. Tako je tudi z Orlom, ki mu začne pojematí gorečnost in navdušenje: vedno bolj malomaren je; obstane v delu; potem gre nazaj, pada globlje in globlje. Pa kako hitro! Kdo ga bo obdržal? Kdo bode rekel: Do tu, in ne dalje? — Kako prav trdi Frančišek Saleški: »Kdor v tej kupčiji ne pridobi, ta izgubi; kdor se po tej lestvi ne dviga, pada; kdor v tem boju ne zmaga, doživi poraz...« Res! Grešnik se lažje poboljša, kakor pa mlačnež. Kakor trhlenina izpodje močno, neuopg-

Ali je odvisna resnica od dne do dne? Danes je to resnica, jutri ono. Ne — ne! Eno je resnica in le eno zamore biti resnica, nezavisna od nas, ali jo hočemo pripoznati ali ne. Vzglede imamo polno. Poglejte ladjo vašega krmarja — Petra. Kaj vse so počeli, da bi jo uničili! Da in bili bi jo uničili in upropastili, če bi bila človeška naprava, če bi ne imela svojega temelja v večni Resnici. Proti njemu, majhnemu čolnu, sredi razburkanega morja se je vzdignil val za valom ter treskal ob ladjine boke. Ves tedanji izobraženi svet se je vzdignil ter zasmehoval Križanega in njegove učence.

Toda resnica je zmagala in zmagovala bode do konca sveta. Zaganjali se bodo v njo, ker vedo, da je ona tista, ki nasprotuje njihovim hudobnim strastem. Toda ona bode stala kakor svetla morska zvezda ter s posmehom na ustnih zrla v to peneče se morje zmot in zmešnjav.

Resnica bodi nam vzor, bodi nam geslo, s tem pojdimo v boj in zmaga bode naša!

ljivo drevo, tako mlačnost izpodje fanta: Orla, bojevnika za resnico in pravico, prelevi mlačnost v navadnega — izdajalca.

(Zato, bratje, oči kvišku! Večkrat glejmo na cilj, za katerim gremo: Krepost, dušna in telesna, vsakega posameznika; krepost, dušna in telesna, vsega našega naroda! Večkrat pomislimo, kaj smo in kaj hočemo biti!

Boj za resnico in pravico, za lepa krščanska načela, v katerem se borimo tudi mi, je hud in zahteva od nas polne in razžarjene gorečnosti, polnega in stvarnega navdušenja. Vedeti moram, zakaj sem navdušen. Skrbimo, bratje, da se gorečnost naša nikdar ne ohladi! Dodajajmo ji vedno novega netiva: Zaupanje v svojo krepko voljo in božjo pomoč!

Mlačnost je sramotna za Orla in poniževalna; zato pa, bratje, z mlačnostjo v kot, a na delo, kjer morem, pogumno povsod!

Leopold Turšič.

Mladeniški tečaj.

Krona letošnjih naših prireditvev je bil zadnji mladeniški tečaj. Ne da bi se hvalili, trdimo z mirno vestjo, da tako ogromno delo zmore samo organizacija, ki temelji na vzorni požrtvovalnosti. Predsedstvo Z. T. O. je v svoji zadnji seji sklenilo, da se pismeno zahvali vsem, ki so pripomogli, da se je ta tečaj tako lepó zvršil. Naj jim bo na tem mestu izrečena javna zahvala. Zahvala vseh, ki so uživali sadove njihovega truda! V sledečem navedemo one odseke, ki so se udeležili tega tečaja: Ribnica (prvi teden 2, drugi teden 2). Št. Jur pri Kranju (1), Rakek (1), Sodražica (2, 2), Cerklje pri Krškem (3, 3), Mekinje (3, 1), Loški potok (1),

Spodnja Idrija (1), Dobrna pri Celju (1, 1), Št. Jur ob Taboru (1, 1), Maribor (1), Št. Peter Medvedovo Selo (1), Sv. Križ pri Kostanjevici (2, 1), Idrija (1, 2), Breznica (2), Št. Jur ob južni železnici (1, 1), Mengeš (2, 2), Šmartno pri Litiji (1), Ig (2), Cerknica (2, 1), Zagorje (2), Veršej na Štajerskem (1), Ambrus (2), Podbrezje (1), Radeče (1, 1), Grahovo (1), Št. Jakob na Kor. (2), Vis v Dalmaciji (1), Sostro (1), Ljutomer (1), Braslovče (1), Budanje (1), Črni Vrh (1), Trnovo (1), Šmarjeta (1), Šmarje pri Jelšah (1, 1), Batelje na Štaj. (1), Koroška Bela (1), Radovljica (1), Krka (1), Dobrepolje (2), Komenda (3), Kamnagorica (1), Št. Rupert (2), Medvedovo Selo (1), Stari trg pri Ložu (1), Škofjaloka (2), Vipava (1), Šmartno pri Kranju (1), Vič (7), Črnomelj (1), Kamnik (2), Jesenice (1), Ustje (2), Preska (1), Velike Lašče (2), Selca (1), Gomil'sko (1).

Vsega skupaj je torej na mladeniški tečaj poslalo zastopnike 58 odsekov. Udeleženci tečaja pomenijo vir nove moči in vneme za našo organizacijo!

Novo delo.

Zadnjič smo objavili sklepe, katere so napravili zastopniki naših izobraževalnih in verskih organizacij pri sestanku, ki je imel namen še bolj zblížati te organizacije in jim postaviti trden temelj. Danes in prihodnjič pa si hočemo te sklepe natančneje ogledati.

I.

Želetije, da se ustanove v vseh slovenskih farah izobraževalna društva.

Ta sklep oziroma želja ni nova. Že ustanovitelji naše katoliške izobraževalne organizacije so imeli pred seboj ta cilj. Prepričani,

Okoli pete ure popoldan je bila javna telovadba. Čila četa se je sukala ter kosala na telovadišču. Zdelo se mi je, kakor da bi bil na kakem turnirju. Prvi javni nastop vseh telovadcev in tolika sigurnost! Da, ni bila zastoj pohvala, katero smo želi od radostnega občinstva. Ne bodem vam opisoval, kako in kaj se je telovadilo, ker to veste sami, kajti tu je bila telovadna ura vseh slovenskih bratov. Bilo je vežbališče, kjer smo prvič pokazali svoje sile in moči. Kar nas je posebno zanimalo, so bila nekatera nova orodja, katerih preje nismo videli. Predvsem so se nam dopadli krogi in konj. Krasne vaje, ki so se z eleganco izvajale, so nas navdušile k novemu, vztrajnemu delu za blagor naš in domovine.

Po končani telovadbi smo se zbrali v prostorni dvorani društvenega doma. Nismo se tu navduševali pri polnih kozarcih rujnega vinca za naš narod, ker vedeli smo, da je to brez pomena in še celo smešno. Kaj nam pomaga še toliko zdravic, še toliko navdušenja za narod, ako ne sledi temu vztrajno delo za prosopeh do-

movine! Ali se pa sploh zamoremo v objemu sovražnika navduševati za domovino. Ali ni ta največji sovražnik našega naroda, pri katerem se pojejo domorodne pesmi!? Ali ni to kača, ki si jo redimo sami na prsih? Spoznali smo to; odprle so se nam oči. Dosledno smo pa tudi sklenili: Alkohol ne več! — to je bilo naše geslo. Tu je bila naša rak-rana. Bili smo dovolj močni, da smo jo iztrgali iz naših prsij. Mogoče smo pa črnogledi. Poglej prijatelj po širni domovini! Kje so srečneši; tam kjer pijejo, ali tam kjer ne? Ali si že videl družino, v kateri je oče pijanec? Poglej, odpri oči in videl boš, kje je resnica! Ne dajmo se preslepiti! Bojmo se onega sovražnika najbolj, ki spredaj liže, zadaj praska, in tak je alkohol. Lahko je premagati zunanjega sovražnika, toda težje notranjega. Najtežje pa je premagati samega sebe. Toda, ali nismo telovadci? Mi, da bi se bali boja? Ne! Čim močnejši sovražnik, tem slavnjejša zmaga.

Ali pa naj bodem vedno žalosten, ali se naj vedno kislo držim? Kje pa naj bom vesel, če ne

da se bo ta cilj tudi dosegel, so šli polni navdušenja na delo. Zakaj in kako se je to delo pričelo? V tistih letih, ko je bil liberalizem na Slovenskem na vrhuncu svoje moči, so postali slovenski liberalci še bolj ošabni kot so bili do tedaj. Mislili so si, da je ni moči, ki bi jim spodnesla stolce, na katerih so gospodovali nad našim ljudstvom. V neizmerni svoji ošabnosti so stegnili svoje roke tudi po izobraževalni organizaciji, ki je obstojala do tedaj v raznih »Čitalnicah«. Do tedaj so delovali v teh »Čitalnicah« skupno in posamezno zastopniki obeh političnih strank. »Čitalnice« so imele namen ljudstvo navduševati za narodno stvar in ga s pomočjo svojih knjižnic tudi izobraževati. Najmarljivejši delavci že prav od početka so bili v »Čitalnicah« slovenski duhovniki. Kakor sedaj izobraževalna društva, so smatrali slovenski duhovniki tudi »Čitalnice« za ljudska izobraževalna društva. Ker pa je ljudstvo verno, zato so duhovniki skrbeli, da se niso urinila v ljudska izobraževališča stvari in navade, ki bi žalile verski čut ljudstva. V tem smislu so delali požrtvovalno in neustrašeno naprej tudi že tedaj, ko so jeli liberalci na te pionirje ljudske izobrazbe metati kamenje. To vse seveda liberalcem ni bilo všeč, ker samo z zasramovanjem in zaničevanjem niso mogli izpodkopati ugleda duhovnikom, zato so se poprijeli drugega sredstva. Na občinih zborih so naskočili »Čitalnice«. Liberalci so sicer, kakor vedno, mnogo vpili, delali pa prav malo. V »Čitalnicah« se je pričela šopiriti liberalna ošabnost, v njih knjižnice so spravili liberalci umazane knjige in veri sovražne časopise, prirejali so plese, na katerih se je zabavala »gospoda«; ljudstvo, kateremu so bile »Čitalnice« v prvi vrsti namenjene, pa je ostalo pred vratmi. In zasmililo se je v dno duše slovenski duhovščini to dobro, od liberalcev prevarano ljudstvo. Pravim ljudskim pri-

jateljem se je zasmilil narod in zato so šli in mu pričeli ustanavljati nove učilnice, nova izobraževališča, naša slovenska katoliška izobraževalna društva. S tem se je pričelo novo življenje med narodom, življenje, ki je obrodilo ne samo na izobraževalnem, temveč tudi na političnem in gospodarskem polju stoteren sad. »Čitalnice« so pričele propadati, mlada katoliška izobraževalna organizacija pa je rastla in se razvijala! Prav je bilo tako. Ta razvitek nam jasno kaže, da more naše delo in življenje prospevati samo tamkaj, kjer se vrši stroga ločitev duhov. Tudi v bojih se mora držati strogo načela: nikjer poravnave, kjer se gre za biti ali ne biti naših načel!

Pri tem delu pa ne moremo obstati, temveč skrbeti moramo, da se bo to delo nadaljevalo. Že obstoječa izobraževalna društva se morajo poglobiti v svojem delu, tamkaj pa, kjer še ni teh društev, se morajo ustanoviti! To naj bo cilj zlasti slovenskih mladeničev! Pomislimo, bratje, da smo poklicani, da nadaljujemo delo naših očetov, naših voditeljev. Poklicani smo v prvi vrsti, da jim pri njihovem delu pomagamo. Kakšno pa naj bo delo slovenskega mladeniča pri izobraževalnih društvih? Na to vprašanje odgovorimo prav na kratko: delo naj obstoji v delu! Kjerkoli more, naj pomaga. Naj se ne sramuje najneznatnejšega dela. Zaveda naj se, da mora biti kakor v organizmu ure vsak kolešček na svojem mestu, tako tudi v organizmu izobraževalnega društva, vsak na svojem mestu. Kakor armada ne obstoji iz samih generalov, tako tudi ni organizacije, v kateri bi bili sami voditelji. Voditelji so zato, da vodijo, drugi člani pa zato, da delajo po njihovih navodilih. En sam pri najboljši volji ne more storiti vsega. Zato je treba mnogo delavcev, in ti naj bodo slovenski mladeniči, zlasti oni, ki so že organizirani v telov. organizaciji.

pri kozarcu vina? Da, da, veseli bodimo! Toda ne iščimo veselja, po katerem glava boli! Iščimo veselja in radosti v pravem delu za naše vzore! Vsak uspeh nam bo povečal našo radost. Saj ta je delež mladosti.

Tudi mi smo se z veseljem v srečo povrnili domov. Novi upi so nam vstajali pred očmi, nove nade na prihodnje zmage so nas prevzele. Na novo utrjeni v naših idejah smo prišli domov.

Vkljub temu, da je že pritiskala jesen, vendar smo še vztrajali ter telovadili na prostem. Napravili smo tudi par izletov. Posebno pomenljiv je bil prvi, kajti takrat so šele nasprotniki videli, kako veliko da je naše število. Upali so, da bode vse skupaj zaspalo, toda zmotili so se. Ponosno smo korakali skozi vas, cel oblak prahu se je dvigal pod krepkimi koraki. Poleteli smo v bližnjo vas. Gostoljubno so nas tam sprejeli. Toda naš izlet ni imel samo namena, da bi se razvedrili, ampak pred vsem smo hoteli vzpodbuditi tudi ondi fante k vztrajnemu delu in jih navdušiti za telovadbo. In res ni bilo brez

uspeha. 20 mladeničev se je takoj vpisalo k telovadbi. Tako se je sklenil zopet nov obroč v dolgi verigi telovadnih odsekov.

Približeval pa se je nov nasprotnik. Vedno bližje in bližje je bil. Ni nam več pustil razveseljevati se pod milim nebom. Dnevi so postajali hladnejši in krajši. Kmalu smo morali dati slovo našemu telovadišču ter si poiskati drugega. Dobili smo sicer prostor, toda bil ni nič kaj pripraven. Zato tudi ni čuda, da jih je mnogo obupalo. Toda čeravno si nismo toliko urili udov, so nam pa poskrbeli drugi, predvsem gospod kaplan, dušno hrano. Vsak teden smo imeli sestanke. Tu smo se razgovarjali o potrebnih rečeh. Gospod kaplan pa je nas spodbujal k novemu delu in k vztrajnosti.

Tako je minila zima. Prišla pa je spomlad ter nam prinesla novih upov in nad. Dragi bratje, če bom imel časa, vam popišem tudi naše letno delo — če ne, zadovoljite se s temi vrsticami — morebiti bo imel kak mlajši brat od njih kaj korist!

Živeli bratje — žive!a ideja Orlova!

Poslovnik za naraščaj.

Vzorno delavno idrijsko okrožje je poslalo predsedstvu Z. O. sledeči poslovnik za naraščaj, katerega tu priobčujemo vsem odsekom v zgled in posnemanje.

§ 1. Prvi predstojniki so stariši in učitelji. Njihovemu povelju se pokori, kakor ubogaš voditelja na pozor.

§ 2. Drži se šolskih postav. V šoli bodi pazljiv, dajaj drugim zgled pridnosti in skrbi, da bo Orel na dobrem glasu.

§ 3. V šoli ne nosi nikakih znakov. Bodi vedno snažen.

§ 4. Vsi telovadci naraščaja so med seboj jednaki.

§ 5. Do bratov bodi postrežljiv.

§ 6. Bodi odkritosrčen in ne taji napak, ako si zašel vanje.

§ 6. Medsebojni pozdrav je »Na zdar!«. Odlične osebe in gg. učitelje pa pozdravljaj ali s »Hvaljen bodi Jezus Kristus!« al' s tem, da se odkriješ.

§ 8. Zahajaj redno k telovadbi in predavanju. Ako si zadržan, se opraviči vsaj tekom enega tedna pri vaditelju. Vadi se sam v deklamacijah. Beri dobre knjige, slabega berila pa se skrbno ogibaj.

§ 9. Vživanje alkoholičnih pijač se odsvetuje; kajenje je pa prepovedano.

§ 10. Ko odzvonijo angeljevo češčenje, bodi doma.

§ 11. Nečednih in surovih besed ne gre niti poslušati, tem manj govoriti.

§ 12. Tuje obleke in sploh lastnine se ne dotikaj.

§ 13. Kakor se Orel vzdiguje v silno višino, tako povzdiguje ti svojega duha k Bogu. To storiš, ako hodiš ob nedeljah k pridigi, sveti maši in h krščanskemu nauku ter se na primer nem kraju lepo vedeš. Priporoča se, da večkrat tudi prostovoljno prejmeš svete zakramente. Odkrij se, kadar zvoni k molitvi.

§ 14. Kot bodoči vojak vadi se trpeti in zatajevat.

§ 15. Skrbno se ogibaj pokvarjenih dečkov in onih, ki so v nasprotnih društvih.

§ 16. Za zmerjanje nasprotnikov se ne brigaj, ako ti kdo kaj naredi, sporoči to voditelju.

§ 17. Kazni za prestopke so: 1. svarilo po vaditelju; 2. svarila vpričo vseh telovadcev; 3. izključitev za nekaj časa ali za vselej.

§ 18. Izključi se kdor škoduje naraščaju ali ga sramoti bodisi z besedo bodisi z dejanjem.

vražnih mu sil dviga vedno višje in vztrajno zasleduje cilj, dokler ga zmagonosno ne doseže.

V nedeljo torej, 21. t. m., je imel češki krščanskosocialni Orel prvikrat svoj nastop, domačo telovadbo. Proizvajali so proste vaje. Nastopili so neustrašeno prvič in pokazali, da se niso zbal različnih gmotnih ovir ne drugih nasprotnikov, ampak da hočejo korakati pogumno ramo ob rami z brati na severu in na jugu. Prireditev sama je imela namen, da si ž njo gmotno odpomorejo in nabavijo prepotrebno orodje. Državni in deželni poslanec gospod Šramek vzpodbuja mlade Orle k delu, v telovadbi se krepi telo, disciplina vzgaja voljo. Dunaj ni le nemški, tu je tudi dom, pravi dom Čehov. Sokoli nasprotujejo in očitajo Orlom, da so vse prevzeli od Sokolov. Brez obleke menda tudi Orli ne morejo okoli hoditi. Sicer pa če bi bilo res, da so Orli vse posneli po Sokolih, so s tem le prevzeli svojo dedščino: duhovščina je sodelovala pri ustanovitvi Sokola in katoliški krogi so dovedli sokolstvo do procvita. Prej so Sokoli posečali cerkvene slavnosti, sedaj goje protikatoliške misli. Zato smo krenili na isto pot kot bratje Slovenci in se ločili od njih. Govornik pozivlja tudi ženstvo k telovadbi in konča s pozdravom z bele Moravske.

Brate češke Orle pozdravi v imenu katoliškega narodnega dijaštva in slovenskih Orllov predsednik »Danice« tovariš Avsenek in jih zahvali za pristrčni pozdrav navzočim članom »Danice«. Ogovorom sledi kratek rajalni nastop ob zvokih narodne kapele, nato tri proste vaje, spremljane z navdušenim ploskanjem, slednjič par skupin. Po rajalnem odhodu se je vršila prosta zabava. Kot prva godbena je bila tudi prva pevška točka: »Naprej zastave slave!«, kar nas je veselo iznenadilo. Upanje, da ne bode pogumni nastop čeških Orllov brez uspeha, ni ostalo prazno: takoj ta večer so sklenili navdušeni mladeniči, da na drugem koncu Dunaja, v XX. okraju, ustanove svojega Orla in ravnotako tudi v XV. okraju pričnejo kmalu telovaditi. Tudi v gmotnem oziru se je gotovo dobro obnesel prvi nastop.

Nekaj bi še pri tem omenil. Pri naših bratskih Orljih igra največjo vlogo težava, kdo jih bode učil, ker vsak pričetek je težak. Tu bi jim lahko v prvem času krepko stali na strani naši Orli akademiki. Ako se zanimamo v domovini in sodelujemo, zakaj ne bi češkim Orlom, našim slovanskim bratom, pomagali s svetom in delom? Tako bomo tvorili najožjo vez med češkim in slovenskim Orlom. Krepko naprej v delu — za ideali! Zdař Bůh!

Prvi češki Orel na Dunaju.

Ravno na dan, ko ste slovenski Orli pokazali uspehe praktičnega vežbanja, ki vam ga je nudil mladeniški tečaj, se je prvikrat povselp v višave prvi češki Orel, da razprostre svoja mogočna krila, da se kljub vsem naporom so-

Okrožja.

Vrhnika-Logatec.

Seja se je vršila 17. oktobra v Gor. Logatcu.

Sprejme se novi poslovnik po vzorcu idrijskega. Predsedniku se naroči, da naj sestavi načrt in vire za

predavanja. Okrožje naj naroči za vse odseke pristopnice, ki bodo služile članom kot legitimacije.

Št. Vid.

Dve seji: prva se je vršila 24. oktobra v Preski, druga pa 27. oktobra v Št. Vidu.

Sklene se, da se vrši seja vadiateljev dne 7. novembra v Št. Vidu. Zastopniki odsekov poročajo o razmerah v odsekih in o nasprotnikih. Sklene se naročiti Zvezi, da naj ona vpliva, da bodo odseki takoj naznanili vsak odstop člana, ki se preseli v drug kraj, ondodnemu odseku, kamor se član preseli. Sporoči naj se tudi vedno, kako je njegovo obnašanje, ker na ta način lahko vsak odsek sklepa, ali člana sprejme ali ne. Sklene se, naprositi Zvezo, da bo prihodnje leto vplivala na to, da bodo mladeniči, ki gredo k vojakom, šli skupno. Najboljše po okrožjih. Sklene se, delati na to, da se vrši prva okrožna prireditve prihodnje leto v Preski. Opozori se odseke, da morajo strogo paziti na naraščaj; nikdar naj se ga ne pusti brez nadzorstva. Vzorna pravila idrijskega okrožja se z malimi spremembami sprejmo. Sklene se, priporočati odsekom, da naj pridno razširijo mladinsko knjižnico, ki v kratkem izide.

Idrija.

Seja se je vršila 24. oktobra o Spodnji Idriji.

Glede podpornih članov se sprejme sledeči predlog: podporni član postane lahko vsak, ne oziroma se na spol, ako ga sprejme odbor dotičnega odseka in čeravno ni član dotičnega izobraževalnega društva. Ker pripomorejo člani odsekom veliko s svojimi mesečnimi domeski, se je določilo, da se jim da tudi pravico, da smejo na občnih zborih voliti redne člane v odbor, nasprotno pa ne smejo voljeni biti. (Opomba ref.: Predsedstvo o tem še ni sklepalo.) Odseki so odobrili od okrožja sestavljena pravila za naraščaj. Pošljejo se v pretres predsedstvu Z. O. Sprejme se predlog, da naj vsi v okrožje spadajoči odseki določijo svojim razmeram primeren dan za skupno sveto obhajilo.

Devica Marija v Polju.

Tu se je v nedeljo, dne 14. t. m., ustanovilo okrožje Orla. Prišli so bratje iz Sostra korporativno. Udeležili smo se skupno z njimi popoldanske službe božje, potem je pa bila seja okrožja. Drugi bratje pa, ki niso v odboru, so ta čas izvajali proste vaje in vaje na orodju. Izvolil se je za predsednika br. Anton Lajevec iz D. M. v Polju, za podpredsednika Kastelic Miha iz Dola, blagajnik Josip Krušič iz D. M. v Polju, za odbornike Peterca Franc in Klemenčič Franc, prvi iz Sostra, drugi iz Dola. Za načelnika se je izvolil Srečko Svetek, za vadiatelje Fran Gašperšič in Fran Porenta iz Sostra, Ivan Igličar iz Dola in Josip Svetek iz D. M. v Polju. In tako nam je ta tako pomenljiv dan minul v bratskem delu in v neizbrisnem spominu zapisan v zgodovini čilega Orla. Na zdar!

Radoljica.

Seja se je vršila dne 14. novembra v Radoljici.

Pohvali se odsek v Kamnigori radi skrbne gojitve naraščajske organizacije. Zvezo se prosi, da naj priklopi Tržič kranjskemu okrožju. Napravijo se važni sklepi glede predavanja in naraščaja. Odsekom se priporoča, da osnujejo abstinenčne krožke. Z mesecem decembrom se prične revizija pri odsekih, ki spadajo v okrožje. Organizatorično preskrbi Murnik J., tehnično pa Bogataj J. Revizija se naznani vsakemu odseku osem dni prej.

Odseki.

Velike Lašče.

Tudi pri nas nismo več starokopitneži; ampak smo se povzpeli sedaj zopet za stopnjo višje. Dne 10. oktobra smo ustanovili Orla. Na ustanovnem shodu so govorili:

gosp. Anton Škulj, predsednik izobraževalnega društva, gosp. trukelj, dobrepoljski nadučitelj in naš gosp. kaplan Kozelj. Takoj na shodu je pristopilo 45 telovadcev in še tisto popoldne smo telovadili. Poučeval je brat Strukelj. Sedaj pa hodi poučevati brat Pavlin iz Ljubljane, toliko časa, dokler ne bo domačega vadiatelja, ki bo vstopil sedaj v učni tečaj. Potem bomo bolj napredovali, ker bomo imeli vadiatelja v svoji sredi in tako upamo, da se bomo že lahko udeležili prihodnje leto kakšnega mladeniškega orlovskega shoda ali izleta. V odbor smo si izvolili: brat Anton Škulj, predsednik; brat Damijan Tomažin, načelnik; brat Matej Kozelj, blagajnik; brat Ivan Jelenc, tajnik; Alojzij Dolšina, Franc Grebenc, Ivan Hočevar, Ivan Rotar, Ivan Tomšič. Novi člani se še vedno pridno oglašajo.

Vsem bratom krepak: Na zdar!

Devica Marija v Polju.

Pri nas se je vršil dne 7. listopada občni zbor Orla. Predsednik otvori zborovanje in pozdravi navzoče. Potem naznani sledeči dnevni red: 1. poročilo predsedstva, 2. poročilo načelnika, 3. volitev predsedstva, 4. volitev načelnika. Nato se takoj preide na dnevni red in sicer poroča brat predsednik o delovanju odseka približno to-le:

Članov imamo danes 28. Lahko bi jih bilo več. Veliko je bilo truda in težav v preteklem letu. Bilo je treba iti na razne prireditve bratskih odsekov. Zraven tega se pa tudi neprestano uredi v telovadbi. Za vse to izreka najsrčnejšo zahvalo vsem telovadcem, ki so vztrajali na poti, ki nam je začrtana. Naj tudi v naprej vsak spolni svojo dolžnost in gleda, da dobi čim več članov k Orlu, ker le tako se bo odsek lepo razvijal in v resnici delal za probojo slovenske mladine.

Dalje poroča brat tajnik o delovanju Orla sledeče: udeležil se je osemkrat javne telovadbe po zastopnikih, priredil izlet v Sostro in javno telovadbo ob ustanovitvi ondodnega Orla. Ravnotako v Dolu. Dvakrat se je udeležil pogreba v kroju, trikrat seje predsedstva Z. T. O., priredil štirikrat igre s petjem v »Društvenem domu« pri D. M. v Polju. Udeležil se je tudi procesij o Veliki noči in o sv. Rešnjem Telesu, obakrat polnoštevno v kroju. Bil je zastopan pri dijaškem komerzu v Ljubljani po sedmih članih. Poročilo blagajnika se preloži do novega leta.

Brat načelnik poroča, da je v preteklem letu telovadil Orel dvakrat na teden, in sicer v torek in četrtek. Prisotnih je bilo 726, odsotnih pa 480 članov (ker je večina telovadcev tovarniških delavcev, ki delajo en teden ponoči, drugi podnevu, torej zamorejo le vsaki drugi teden priti k telovadbi). Telovadilo se je 139 telovadnih ur, skupaj 2363 ur. Povprečno število telovadcev na uro znaša 10. Radi skušenj za igre je bilo 13 telovadnih ur zadržanih. Naraščaja je 22, ki je telovadil skupaj 4422 ur.

Volitev predsedstva; voli se z vzklikom in so izvoljeni: brat Ivan Prijatelj, predsednik; br. Anton Jeriha, podpredsednik; br. Anton Lajevec, tajnik; br. Josip Krušič, blagajnik; br. Josip Svetek, odbornik; br. Ivan Rant, odbornik. Za načelnika je izvoljen brat Srečko Svetek. Dalje se izvolijo še delegati v okrožni odbor, in sicer: br. Anton Lajevec, Josip Krušič in Srečko Svetek. Sklene se, da se vrši prva seja okrožnega odbora v nedeljo, dne 14. t. m., v »Društvenem domu« v D. M. v Polju.

Določijo se članarina za redne člane 20 vin. mesečno; za podporne člane moške 2 K na leto, za ženske pa 1 K na leto. Nato se, ker je dnevni red izčrpan, zborovanje zaključuje. Takoj nato se je v par dneh vpisalo 37 podpornih članov, tako da šteje odsek pri sklepu tega poročila 37 članov. Na zdar!

Idrija.

Predsedniki in podpredsedniki našega odseka se ne drže dolgo. Pa ne mislite, da odstopajo in se obračajo k Sokolom. Ampak okoliščine ninašajo tako, da nobeden telovadec pri nas doslej ni užival dolgo te časti. Ali je šel k vojakom, ali se je posvetil nadaljni izobrazbi ali je pa umrl. Tako se je zgodilo, da noben predsednik doslej

še ni vodil odseka nad pol leta. Vsako leto smo sklicavali izredne občne zборе, da smo imeli zopet predsednika. Letošnje leto smo ga že tudi sklicali, da smo si izvolili predsednika, ker nam je br. Franc Svetličič deset dni po izvolitvi umrl. Odlašali smo nekaj časa meneč, da bomo prebili leto i s podpredsednikom. Ko ni več kazalo, izbrali smo si na izrednem občnem zboru predsednika br. Ivana Kanduča. Imeli smo tedaj predsednika in podpredsednika; slednje mesto je zavzemal br. Vojteh Karče. A v kratkem sta nas oba zapustila. Brat Kanduč je šel v zadružno šolo, br. Karče pa je postal dacar v Ljubljani. Izgubili smo vodstvo. Ostala nam je sedaj izbira: ali sklicati drugi izredni občni zbor ali pa izročiti vodstvo Orla v roke okrožju. Odbor se je izjavil za zadnje. Tako nam je okrožno predsedstvo postavilo v osebi brata Leopolda Puca voditelja predsedniških poslov. Ta pa nam ni dan v kazni kot občni gerent — ampak kerse odboru za ta kratke čas pred občnim zborom ni zdelo vredno sklicavati izrednega občnega zbora. Obstoji odsek že tretje leto, pa še nobeno mu ni preteklo brez tega. — Na Vseh svetnikov popoldan so se zbirali telovadci in njihovi dobrotniki na idrijskem pokopališču ob grobu nepozabnega br. Franceta Svetličiča, bivšega predsednika Orlov. Naš umrli brat ima sicer spomenik, pa na njem ni nič označeno, kaj je bil. Sklenilo se je na splošno željo postaviti mu kamen z napisom, da je bil naš predsednik in da je umrl sploh kot prvi član katoliške telovadne organizacije. Res je, da so se bratje telovadci ob pogrebu izkazali bratski, a vendar bo še bolje, ako mu postavimo trajen spomenik. Odbor se je zato obrnil do vseh idrijskih Orlov in njihovih prijateljev s prošnjo za prispevke za ta skromen spomenik.

Poročilo o občnem zboru Orla, 27. t. m. v Ljubljani, objavi prihodnja „Mladost“ v celoti.

Košana.

V nedeljo, dne 14. t. m., se je vršil občni zbor našega telovadnega odseka. Udeležilo se ga je 15 članov. Brat predsednik pozdravi navzoče brate in v poljudnem govoru navaja, kakšen mora biti telovadec ne samo v telovadnici, ampak tudi izven nje, da si ohrani vzornost in disciplino, katera ga bo vodila skozi celo življenje.

Nato se je vršila volitev. Za predsednika je bil izvoljen br. Karol Lenasi, načelnikom br. Fr. Sušelj; v odbor so bili izvoljeni sledeči člani: br. Fr. Cucek, podpredsednik, br. Fr. Biščak, tajnik, br. Kaluža, blagajnik, br. Andrej Srebovt, Fr. Smrdelj, odborniki.

Kakor povsod tudi pri nas se dobe ljudje Orlu nasprotni. Te vrste ljudje so pa večinoma pijanci in neotesanci; mi pa pravimo: Reveži na duhu, pustite pri miru ljudi, ki jih s svojim izzivanjem ne boste odvrnili od njihovih ciljev. Vaša zloba se potaplja v alkoholu in vaša dejanja so v slabih časih. Spametujte se vendar in ne delajte sitnosti, da vas enkrat s pravim imenom svetu ne pokažemo.

Loški potok.

Tudi naša dolina bodi zastopana v mogočni armadi Orla! tako smo sklenili že pred meseci. Pa smo si najprvo hoteli postaviti ognjišče, potem šele udeležiti lepi načrt. In ko smo si zgradili ponosni »Društveni dom«, smo zasnovali potoškega Orla. Ustanovni občni zbor je bil 3. oktobra. Mirno in tiho smo namerjali, pa se je vsa prireditev razvila v lepo slavlje, vesel praznik cele doline.

Kumovali so pri rojstvu našega Orla sosede naši, Orli iz Starega trga. Pred okrašenim slavolokom jih je sprejel z lepim nagovorom mladenič J. Šega. Nato pa se je vsa slovesnost vršila v prostorni dvorani baš dovršenega »Doma«. V jedrnatih govorih sta glavna govornika br. V. Jelčnik in br. Vekoslav Ravnikar razložila veliki pomen in korist mladeniške organizacije. Govorili so še vlč. g. župnik Hauptman iz Starega trga in gosp. Škulj, ter domača mladeniča Fr. Rojec in Jan. Lavrič. Med govori so nastopali Orli (Stari trg) kot tamburaši in pevci. Slednji so s svojim pogumnim nastopom in lepim obnašanjem ljudstvu tako ugajali, da jih kar ne morejo pozabiti.

K Orlu je pristopilo 41 mladeničev in 39 k naraščaju. Predsednikom je izvoljen č. g. K. Škulj, načelnikom br. Jos. Šega. Cel čas je vladalo veselo razpoloženje, ljudstvo se kar ni moglo raziti. Udeležba je bila velikanska, zlasti moških, prostorna sicer dvorana pa daleko premajhna. Vesel in veličasten je bil rojstni dan našega Orla. Doslej je narastel na 50 članov (brez naraščaja). Dvorana »Doma« nam bo nudila lepo zračno in zelo prostorno telovadnico (13 m dolga, 7-35 m široka in 4-20 m visoka). Imeli smo doslej dva sestanka in tri seje.

Da ni brez zabavljic, to se zna, pa kaj se brigamo mi za širokoustne nergače, ko imamo po slovenskem svetu toliko prijateljev, bratov, katerim kličemo vstopač v njihove vrste prisrčen: Na zdar!

Krka.

V nedeljo, dne 31. oktobra, se je vršil II. redni občni zbor našega telovadnega odseka. Brat predsednik je opozarjal v svojem poročilu na napake v pretečenem letu, ki se morajo letos odstraniti. Naša naloga je, da postanemo možje, katerih dandanes toliko manjka! Zato se moramo pred vsem vaditi v pokorščini, v disciplini. Nikar ne zanemarjamo telovadbe, saj tu se učimo v samozatajevanju, rednosti in pokorščini. Druga napaka je, da premalo skrbimo za izobrazbo svojega duha, da premalo beremo. Več kot močna roka, več kot gibčno telo je bistra učena glava. Zato segajmo pridno po knjigah in časopisih v naši knjižnici. Pred vsem se pa zavedajmo svoje časti, da smo Orli. Ljubimo prijatelja in sovražnika, dobrega in slabega človeka, sovražimo pa slaba dejanja, v prvi vrsti na sebi. Nasprotniku bodimo strašni bolj s svojim nastopom, nego s kruto silo.

Jako vestno je bilo sestavljeno poročilo tajnikovo. Podal je pregled o celoletnem odsekovem in odborovem delovanju. Ker je pa večina o tem že priobčena v raznih številkah letošnje »Mladosti«, zato naj omenim samo shod mladeničev žužemberške dekanije, ki se je vršil 26. septembra v Zagradcu. Z navdušenimi »Živijo«-klici smo bili sprejeti, ko smo se na lepo okrašenih vozovih pripeljali v Zagradec. Ker je bilo v oklicu za ta shod rečeno, naj se tudi mladeniči sami kaj oglasijo, zato seveda tudi mi nismo molčali. Nad vse častno je rešil svojo nalogo br. Ivan Gros. Govoril je, dasi privrkat javno, tako izvrstno in dobro, da so ga vse z največjim veseljem poslušali in mu koncem govora priredili burne ovacije. Vidi se, da je rojen govornik, samo izpopolniti mora še svoje zmožnosti.

O odborovem delovanju naj pa amenimo, da je imel 18 sej; članov šteje odsek 19 rednih, 5 podpornih, javno telovadbo smo imeli eno, mladeniški tečaj tudi eden. Imamo tudi svojo zastavo, katero pa razviamo šele spomladi, ker nam letos ne kaže, saj je bilo že dovolj slovesnosti na Krki. Ustanovili smo dva odseka, v Zagradcu in Ambrusu, napravili pa 7 izletov in dve igri, eno doma, eno v Zagradcu.

Das nas napadajo, gremo pogumno naprej in kri, ki je tekla 26. septembra v Zagradcu, bo dala le še rast naši organizaciji, ne pa uničila. Na zdar!

Košana.

Dne 3. novembra zvečer smo se zbrali trije telovadci v telovadnici, se preoblekli v uniforme in od tod odkorakali z drugimi brati vred pred župnišče. Častni član brat Karol Lenasi nas je z veselim srcem pozdravil. Brat Karol Biščak je stopil pred župnika ter mu v imenu Orlov voščil in želel vse najboljše. Po voščilu nas je povabil v župnišče, kjer nas je lepo pogostil. Nato smo ovili brata s trobojnim trakom ter s tem pokazali, kaka je bratska ljubezen med Orli. Končno se je zabiskal tudi umetelni ogenj. Tako smo proslavili god našega častnega člana, ki ima toliko zaslug za nas in za procvit naše ideje. Bog ga živi še mnogo let! Na zdar!

Listnica upravnništva. Nujno prosimo vse one p. n. naročnike, kateri še niso tekočega letnika poravnali, da to store takoj, ker moramo zaključiti naše račune.

Katoliška Bukvarna

== v Ljubljani ==

priporoča

popolno zalogo slovenskih knjig, muzikalij itd.

in dopolnje popoln

imenik knjig in muzikalij vsakemu na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Za **društveno porabo** omenjamo še posebej:

Blagajniška, tajniška in knjižničarjeva knjiga vsaka vezana po	K 8-50
Pravila za katol. slovenska izobraževalna in podobna društva, ki mesečno pobirajo prispevek svojih članov lega	> 80
Glavna knjiga za »Čebelice« vezana	> 9-
Blagajnikova knjiga za »Čebelice«	> 4-90
Hranilna knjižica za »Čebelice« 100 izvodov	> 8-
Mesečni zaključek za »Čebelice« lega	> 60
Statistika za telovadne odseke vsaka knjižica	> 80
Stroj A., društveni govornik I. zvezek	> 3-
Podlesnik I., Knjigovodstvo I. del. Knjigovodstvo za društva, »Čebelice«, mladenci in gospodarje vezano	> 3-20
Podlesnik I., Knjigovodstvo II. del vez.	> 6-90

Zahtevajte natančne imenike.

Na vseh razstavah najvišje odlikovana tvrdka!

je uredila celotno več 100 telovadnic.

Edina češka tovarna za vzorno telovadno orodje, na !! stroje in benzinmotor. !!

Br. Vindyš & spol. na Smihovem

== (Praga). ==

Priporoča se sl. telovadnim odsekom in šolam za popolno in vzorno urejevanje telovadnic, kakor tudi za izdelbo močnega in elegantnega telovadskega orodja po priznanem sistemu. Uredi domače telovadnice, izdeluje orodje za športne igre, različne novosti, bradlje, konje, kože in drugo težje premično telovadsko orodje s patentiranimi originalnimi napravami za lahko in hitro premikanje in prenašanje orodja, patentirane lestvice z železno konstrukcijo, prirejeno za pomikanje z varnim patentiranim ustavljenjem v poljubni višini in legi.

Poprave in prenašanja se hitro in po ceni izvršijo. Sploh so cene zmerne.

Plačilne pogodbe po dogovoru. Ceniki in proračuni brezplačno in franko.

Priporoča se manufakturna trgovina

Janko Češnik

(pri Češniku)

Ling. ul. Ljubljana Strit. ul.

Velika zaloga raznovrstnega črnega, kakor modnega blaga za moške obleke, površnike, zimske sukne itd.

Postrežba strogo pošena. — Gene najnižje.

Manufakturna trgovina

Fr. Regorschek

Stritarjeve ulice št. 3.

Ustanovljeno 1867.

Ima v zalogi blago za telovadne srajce in žnore za surke; priporoča tudi slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo sukna, platna in manufakturnega blaga. !!

Trgovina

IVAN PODLESNIK ml.

Stari trg 10. -- LJUBLJANA -- Stari trg 10.

ima v zalogi sledeče telovadske potreščine

čepice s peresi, telovadne

hlače, srajce in čevlje, - - -

pasove za uniforme, znake.

Priporoča tudi svojo bogato

zalogo klobukov in čevljev.

Svoji k svojim!